Journal of Teacher's Professional Development

PISSN :2476-5600 EISSN: 2476-5619 Farhangian university

The Lived Experience of Professors and Student Teachers at Farhangian University from Implementing a Teaching Plan in the Final Year of Study (3+1)

*I. Mahdizadeh[*1], M. Deymevar[2], S. A. Ghasemi[3], M. Alipour[4]*

1 . Asisstant Professor, Department of Educational Sciences, Fathangian University, Postal Box: 14665-889, Tehran, Iran

2. Asisstant Professor, Department of Geography, Fathangian University, Postal Box: 14665-889, Tehran, Iran

3. MA Student of Educational Psychology, Department of Psychology, University of Birjand, Birjand, Iran

4. Lecturer, Fathangian University, Tehran, Iran

ABSTRACT

Background and Objectives: Within the framework of human resource management in education and in order to compensate for the shortage of elementary school teachers, the "3+1" plan was approved at Farhangian University, according to which student teachers, after completing the first three years of undergraduate studies, work as teachers in schools in the fourth year while continuing their studies. The present study was conducted with the aim of investigating the experiences of the aforementioned student teachers and their professors from this plan. Methods: The research was qualitative and phenomenological. The population was all incoming students majoring at elementary education at Farhangian University of South Khorasan in 2019 and their professors in the academic year 2022-2023. The participants included 7 professors and 10 students selected based on purposive sampling. The Colizzi method (2002) and Maxqda-11 were used to analyze the data. Findings: The findings were divided into three general themes of challenges, opportunities, and solutions. Challenges consisted of four themes: academic, individual, career, and organizational, opportunities consisted of two themes: individual and career, and solutions consisted of three sub-themes: organizational, individual, and academic. It seems that despite all the undeniable advantages and benefits, the challenges and limitations, for various reasons, outweighed its opportunities. Conclusion: based on the findings of this study, it is recommended that the administrators of Farhangian University make an effort to examine the dimensions of this plan thoroughly and in more details. It is especially important and to use the perspectives and experiences of professors and especially the aforementioned students in this direction.

Keywords:
. Farhangian University
. 3+1 plan
. student-teachers
. professors
. elementary education

Authors:
1. mahdizadeh_iraj45@cfu.ac.ir
2. daymevar@gmail.com
3. al.gh.13790@gmail.com
4. mo.alipour@birjand.ac.ir

Citation (APA): Mahdizadeh. I., Deymevar. M., Ghasemi. S. A. , Alipour. M. (2025). The Lived Experience of Professors and Student Teachers at Farhangian University from Implementing a Teaching Plan in the Final Year of Study (3+1). *The Journal of Theory and Practice in Teachers Education*, 10(1), 125-152.

https://doi. org/10.48310/tpd.2025.17482.1762

Received: 2024/10/24 Revised: 2025/03/10
Accepted: 2025/05/03 Published online: 2025/03/21

Pubkisher: Farhangian University
© The Author(s).

Article type: Research Article

فصلنامهٔ توسعهٔ حرفه‌ای معلم

شاپا چاپی: ۵۶۰۰-۲۴۷۶ شاپا الکترونیکی: ۵۶۱۹-۲۴۷۶

تجربهٔ زیسته استادان و دانشجومعلمان دانشگاه فرهنگیان از اجرای طرح تدریس در سال آخر دانشجویی (۱+۳)

ایرج مهدیزاده*[۱*]، محمد دیمه ور[۲]، سید علیرضا قاسمی[۳]، محمد علی‌پور[۴]

۱. استادیار، گروه آموزشی علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، صندوق پستی ۸۸۹-۱۴۶۶۵، تهران، ایران

۲. استادیار، گروه آموزشی جغرافیا، دانشگاه فرهنگیان، صندوق پستی ۸۸۹-۱۴۶۶۵، تهران، ایران

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته روانشناسی تربیتی، گروه روانشناسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

۴. مدرس، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

چکیده

پیشینه و اهداف: در چارچوب مدیریت منابع انسانی آموزش‌وپرورش و به‌منظور جبران کمبود آموزگار مدارس ابتدایی، طرح "۱+۳" در دانشگاه فرهنگیان تصویب شد که براساس آن، دانشجومعلمان پس از گذراندن سه سال نخست تحصیل در مقطع کارشناسی، در سال چهارم هم‌زمان با ادامه تحصیل، به‌عنوان آموزگار در مدارس فعالیت می‌کنند. پژوهش حاضر با هدف بررسی تجارب دانشجومعلمان و استادان آنها انجام گرفت. روش‌ها: روش پژوهش، کیفی و از نوع پدیدارشناسی بود. جامعه پژوهش تمامی دانشجومعلمان ورودی ۱۳۹۸ رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان خراسان جنوبی و استادان در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بودند که به شیوه نمونه‌گیری هدفمند شامل ۷ نفر از استادان و ۱۰ نفر از دانشجومعلمان انتخاب شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌های جمع‌آوری‌شده از روش کلایزی (۲۰۰۲) و از نرم‌افزار مکس‌کیودا-۱۱ استفاده شد. یافته‌ها: یافته‌های حاصل در قالب سه مضمون کلی چالش‌ها، فرصت‌ها و راهکارها تقسیم بندی شد. چالش‌ها در چهار مضمون تحصیلی، فردی، شغلی و سازمانی، فرصت‌ها در دو مضمون فردی و شغلی و راهکارها در سه مضمون فرعی سازمانی، فردی و تحصیلی قرار گرفتند. به نظر می‌رسد علی‌رغم تمامی مزایا و فواید غیر قابل انکاری که اجرای طرح مذکور به دنبال داشت، چالش‌ها و محدودیت‌های آن، بیشتر از فرصت‌های آن بود. نتیجه‌گیری: بنابر یافته‌های پژوهش پیشنهاد می‌شود سیاست‌گذاران دانشگاه فرهنگیان نسبت به بررسی آسیب‌شناسانه و کارشناسی دقیق‌تر ابعاد این طرح اهتمام ورزیده و در این مهم، استفاده از دیدگاه و تجارب استادان و به ویژه دانشجومعلمان مذکور در این مسیر، مهم و ضروری است.

واژه‌های کلیدی:

. دانشگاه فرهنگیان

. طرح ۱+۳

. دانشجومعلمان

. استادان

. آموزش ابتدایی

نویسندگان:

1. mahdizadeh_iraj45@cfu.ac.ir

2. daymevar@gmail.com

3. al.gh.13790@gmail.com

4. mo.alipour@birjand.ac.ir

استناد به این مقاله: مهدیزاده. ایرج ؛ دیمه ور. محمد؛ قاسمی. سید علیرضا و علی‌پور. محمد . (۱۴۰۴). تجربهٔ زیسته استادان و دانشجومعلمان دانشگاه فرهنگیان از اجرای طرح تدریس در سال آخر دانشجویی (۱+۳). *توسعهٔ حرفه‌ای معلم*. ۱۰(۱). ۱۲۵-۱۵۲.

DOI: 10.48310/tpd.2025.17482.1762

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۸/۰۳ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۱۲/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۲/۱۳ تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۱/۰۱

ناشر: دانشگاه فرهنگیان

© نویسندگان.

نوع مقاله: پژوهشی

https://tpdevelopment.cfu.ac.ir/

مقدمه

برنامه درسی و کیفیت آموزش در دانشگاه فرهنگیان و چگونگی جذب دانشجو برای ورود به دانشگاه فرهنگیان، نقش تعیین‌کننده‌ای در کیفیت فارغ‌التحصیلان دانشگاه فرهنگیان ایفا می‌کند (علیپور و همکاران، ۱۴۰۰). با توجه به طبیعت شغل معلمی و اهمیت آن، دانشگاه فرهنگیان همواره در جذب دانشجویان خود علاوه بر صلاحیت‌های علمی، مجموعه‌ای از شایستگی‌های اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، شخصیتی و... را نیز در نظر می‌گیرد؛ به‌گونه‌ای که داوطلبان حضور در دانشگاه فرهنگیان پس از کسب حداقل امتیاز علمی لازم، ملزم به گذراندن سنجش سلامت، مصاحبه تخصصی و گزینش هستند (پورکریمی و همکاران، ۱۴۰۱). دانشگاه فرهنگیان که مسئولیت تربیت نیروی انسانی برای آموزش‌وپرورش را بر عهده دارد، باید دانش و مهارت‌های لازم را برای نیروی انسانی موجود در مدارس فراهم کرده و آنان را برای کارایی، اثربخشی و بهره‌وری بیشتر آماده کند که این امر نیازمند افراد مستعد، توانمند، مؤمن و مشتاق فراگیری است (رمضان خانی و همکاران، ۱۴۰۰). پس از جذب دانشجو در دانشگاه فرهنگیان، کیفیت و چگونگی فرآیند تربیت‌معلم و آموزش دانشجومعلمان در دانشگاه فرهنگیان نیز در کنار نحوه جذب دانشجو، عاملی مؤثر در پرورش یک معلم حرفه‌ای و تحویل آن به آموزش‌وپرورش است (محسنی و همکاران، ۱۴۰۲).

بررسی‌ها پیرامون کارایی معلمان فارغ‌التحصیل دوره‌های تربیت‌معلم درباره میزان توافق این دوره‌ها در مجهز کردن معلمان به توانایی‌های ضروری تدریس، تردیدهایی را برانگیخته‌اند و نشان داده‌اند که برخلاف انتظار، آن‌چنان‌که شایسته است، نتیجه مطلوب عاید نشده است و گاهی معلمان دوره‌دیده و دوره ندیده با یکدیگر تفاوتی نداشته‌اند، حتی در بعضی موارد عملکرد افراد دوره‌دیده ضعیف‌تر از افراد دوره ندیده است و عملکرد تدریس آن‌ها منطبق با توانایی‌های عمومی تدریس نبوده است (اناری نژاد، ۱۳۹۷). هم‌چنین پژوهش‌ها نشان می‌دهد چالش کاستی نظام گزینش، تربیت و استخدام دانشجومعلمان در دانشگاه فرهنگیان و چالش کمبود امکانات، از چالش‌های علت‌ساز و اساسی در کیفیت تربیت‌معلمان مصلح در این دانشگاه است. لذا باید برای بازبینی و اصلاح ناتوانی‌های دانشگاه فرهنگیان در تربیت‌معلمان تحول‌آفرین، به این چالش‌ها و رفع آن‌ها، توجه اساسی بشود (یاری دهنوی و اسدپور، ۱۴۰۰). در پژوهش علیپور و همکاران (۱۴۰۰) مشخص شد دانشگاه فرهنگیان در ارتقای بالندگی آموزشی، فردی و سازمانی دانشجو معلمان تا حدی موفق بوده است اما در ارتقای رشد و بالندگی پژوهشی دانشجومعلمان و ارائه خدمات تخصصی، نتوانسته است به اهداف مدنظر دست‌یابد. طبق نتایج پژوهش صادقی و همکاران (۱۳۹۹)، چالش‌های رشتهٔ آموزشی در دانشگاه فرهنگیان، شامل چالش‌های آموزشی، پژوهشی، فرهنگی و فوق‌برنامه و همچنین ساختاری-اداری است. یافته‌های پژوهش سیدکلان و همکاران (۱۳۹۸) نشان داد برخی چالش‌های تربیت‌معلم در دانشگاه فرهنگیان، مواردی همچون بهره‌گیری از کتاب‌های ناکارآمد و غیرضروری، عدم اهتمام جدی و کامل به فراگیری زبان انگلیسی در رشته‌های غیر از دبیری زبان

انگلیسی، خسته‌کننده و قدیمی بودن روش کار استادان در بالندگی دانشجومعلمان و عدم برگزاری برخی از واحدهای تخصصی در محیط مدرسه می‌باشند.

علاوه بر بهره‌گیری از کتاب‌های ناکارآمد و غیرضروری، عدم اهتمام جدی و کامل به فراگیری زبان انگلیسی در رشته‌های غیر از دبیری زبان انگلیسی، یکسان، خسته‌کننده و قدیمی بودن روش کار استادان در بارور کردن دانشجو معلمان و عدم برگزاری برخی از واحدهای تخصصی در محیط مدرسه (سیدکلان و همکاران، ۱۳۹۸)، دیگر چالش موردبحث در سال‌های اخیر، مدیریت نه‌چندان مطلوب منابع انسانی در آموزش‌وپرورش ایران بوده است که چالش‌های دانشگاه فرهنگیان را دوچندان کرده است. بر اساس گزارش‌های رسمی و پژوهش‌های انجام‌شده، این کمبود به‌ویژه در مقطع ابتدایی محسوس بوده و سیاست‌گذاران را به اتخاذ راهکارهایی برای جبران آن واداشته است (مهدیزاده و همکاران، ۱۴۰۳). یکی از این راهکارها، اجرای طرح ۱+۳ در دانشگاه فرهنگیان بود که از سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ برای نخستین بار اجرا شد. در این طرح، دانشجومعلمان رشته آموزش ابتدایی ورودی ۱۳۹۸، درحالی‌که هنوز دانشجو بودند، به‌عنوان آموزگار در کلاس‌های درس مدارس مشغول به تدریس شدند. بنابراین، کمبود معلم در سال‌های اخیر در وزارت آموزش‌وپرورش به‌ویژه در رشته آموزش ابتدایی (آموزگاری) که مهم‌ترین رشته تحصیلی تربیت‌معلم و دانشگاه فرهنگیان نیز محسوب می‌شود (بیگلو و فنسی[1]، ۲۰۲۳)، چالش‌هایی برای دانشگاه فرهنگیان و دانشجومعلمان آن فراهم آورد؛ تا آنجا که در اواخر تیرماه سال ۱۴۰۱ و طی بخشنامه‌ای به شماره ۵۰۰۰۰/۴۹۳۲/۳۰۰، از سوی سازمان مرکزی دانشگاه فرهنگیان کشور، جهت آماده‌سازی دانشجومعلمان ورودی ۱۳۹۸ رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان که ششم نیمسال تحصیلی را گذرانده بودند، دوره‌ای آموزشی، فرهنگی، تربیتی و اعتقادی در تابستان ۱۴۰۱ ترتیب داده شد و طی این دوره، دانشجو معلمان دانشگاه فرهنگیان در اکثر استان‌های کشور، ۶ واحد درسی را تابستان گذرانده تا در ابتدای مهرماه ۱۴۰۱، در مدارس به‌عنوان آموزگار حضور یافته و کمبود معلم در مدارس کشور را تا حد زیادی جبران نمایند (مهدیزاده، ۱۴۰۳). طرح آغاز به تدریس زودهنگام دانشجومعلمان رشته آموزش ابتدایی ورودی ۱۳۹۸ موسوم به طرح ۱+۳، برای نخستین بار از ابتدای تأسیس دانشگاه فرهنگیان به اجرا درآمد و دانشجومعلمان ضمن حضور در کلاس درس به‌عنوان آموزگار و آموزش به دانش‌آموزان خود، هم‌زمان در نیمسال اول تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ نیز به‌عنوان دانشجو در کلاس‌های مجازی شرکت کردند. این درحالی‌که بود به علت شیوع ویروس کووید-۱۹[2] و تعطیلی تمام مراکز آموزشی ازجمله مدارس و دانشگاه‌ها (کیسرلینگ[3] و همکاران، ۲۰۲۲؛ قاسمی و کدخدا، ۱۴۰۲)، دانشجو معلمان فوق‌الذکر، کارورزی‌های ۱ و ۲ و سایر واحدهای تخصصی شغلی خود در دانشگاه فرهنگیان را نیز به‌صورت مجازی گذراندند و به علت عدم حضور در مدارس به‌عنوان

1. Bigelow & Fenesi
2. COVID-19
3. Keyserlingk

کارورز و وجود چالش‌هایی نظیر نبودن زیرساخت‌ها، مشکلات برنامه درسی و مشکلات سازمانی (معتمدی محمدآبادی، ۱۴۰۱)، نتوانستند تجارب ارزنده دوران کارورزی را در راستای رشد حرفه‌ای معلمی خود کسب کنند. در سطح کلان، این مسئله نشان‌دهنده خلأهایی در نظام برنامه درسی و تربیت‌معلم کشور است. مطالعات تطبیقی در ۱۲ کشور جهان نشان می‌دهند که برنامه‌های تربیت‌معلم باید بر اساس یک الگوی مشخص طراحی شوند که در آن، طول دوره‌های آموزشی، میزان کارورزی و ارتباط میان دانشگاه‌های تربیت‌معلم و مدارس افزایش یابد (انجمن اقتصادی پاسیفیک[1]، ۲۰۰۹).

در ادامه سال تحصیلی، طی بخشنامه دیگری به شماره ۵۰۰۰۰/۱۷۲۶۲/۳۰۰/د که در اواخر آذرماه ۱۴۰۱ صادر شد، در خصوص دانشجومعلمان رشته آموزش ابتدایی و شاغل در مدارس، نکاتی مهم به پردیس‌های دانشگاه فرهنگیان ابلاغ گردید. ازجمله حضوری بودن آزمون پایان‌ترم دانشجومعلمان و این‌که در قبال حضور دانشجو معلمان در کلاس درس به‌عنوان آموزگار، استادان این دانشجومعلمان در دروس مختلف و به‌ویژه کارورزی ۳ و ۴، با آن‌ها نهایت همکاری را داشته باشند و به شیوه کیفی به ارزشیابی آن‌ها بپردازند. بررسی‌های اولیه نشان داد دانشجومعلمان به علت فشردگی فرآیند تدریس و هم‌چنین تداخل آن با کلاس‌های مجازی دانشگاه به‌خصوص در مدارسی که دارای دو نوبت صبح و عصر بودند، نتوانستند به‌خوبی در کلاس‌های درس دانشگاه شرکت کرده و تکالیف عملکردی استادان را به‌موقع و باکیفیتی مطلوب ارائه کنند (مهدیزاده، ۱۴۰۳). نهایتاً با عنایت به توضیحات ریاست دانشگاه فرهنگیان، معاونت آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه، در تاریخ ۱۳ دی‌ماه ۱۴۰۱، طی بخشنامه‌ای، برای جلوگیری از تضییع دانشجومعلمان، تسهیلاتی را برای آن‌ها در نظر گرفت که عبارت بودند از: مجازی شدن تمامی آزمون‌های پایان‌ترم دروس؛ ثبت و درج حداقل نمره ۱۵ برای درس کارورزی؛ در نظر گرفتن ۵ نمره مثبت برای هر عنوان درسی اخذشده این دانشجومعلمان؛ حذف غیبت‌های دانشجومعلمان به علت خدمت در مناطق روستایی و عدم حضور در کلاس‌های مجازی دانشگاه و صدور تقدیرنامه از سوی ریاست دانشگاه فرهنگیان(مهدیزاده، ۱۴۰۳).

علاوه بر چالش‌های فوق الذکر، مدیریت نه‌چندان مطلوب منابع انسانی در آموزش‌وپرورش ایران نیز مشکلات دانشگاه فرهنگیان را دوچندان کرده است. به عنوان مثال، ورود زودهنگام دانشجومعلمان ورودی ۱۳۹۸ رشته کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان به کلاس درس به‌عنوان آموزگار و تحصیل هم‌زمان آن‌ها، پیامدهای مختلفی را به همراه داشته است. اهمیت بررسی این موضوع زمانی دوچندان می‌شود که این نکته در نظر گرفته شود که این دانشجومعلمان در طول دوره سه‌ساله حضور در دانشگاه تنها حدود ۲۰ واحد درسی را به‌صورت حضوری گذرانده و بیشتر واحدها و عناوین درسی خود را در دوران شیوع کووید-۱۹ و به شیوه مجازی گذرانده‌اند. از سوی

1. Asia-Pacific Economic Cooperation

دیگر، با توجه به فقدان پژوهش‌های تجربی در این زمینه، پژوهش حاضر باهدف بررسی تجارب زیسته دانشجومعلمان ورودی ۱۳۹۸ دانشگاه فرهنگیان خراسان جنوبی و استادان آن‌ها انجام می‌شود؛ لذا ضرورت این موضوع از یک‌سو و هم‌چنین وجود خلأ پژوهشی در این زمینه از سوی دیگر، انگیزه‌ای شد تا پژوهش حاضر، به‌منظور بررسی تجارب زیسته دانشجو معلمان رشته آموزش ابتدایی ورودی ۱۳۹۸ دانشگاه فرهنگیان خراسان جنوبی و هم‌چنین استادان آن‌ها از طرح تدریس زودهنگام این دانشجویان صورت گیرد.

روش

پژوهش حاضر ازآنجاکه به بررسی تجربه زیسته دانشجویان و استادان می‌پردازد و واکاوی ابعاد طرح ۱+۳ پرداخت و منجر به ارائه راهکارهایی باهدف اجرای بهتر این طرح شد، کاربردی است. ازلحاظ روش‌شناسی نیز ازآنجاکه گردآوری و تحلیل داده‌ها و اطلاعات، با استفاده از روش‌ها و ابزارهای کیفی و از طریق رویکرد پژوهش پدیدارشناسی[1] صورت گرفت، روش پژوهش به‌صورت کیفی انجام می‌گیرد. مشارکت‌کنندگان این پژوهش شامل کلیه دانشجومعلمان ورودی ۱۳۹۸ رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان و استادان آنها در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ بودند. از این میان به روش نمونه‌گیری هدفمند با ۷ نفر از استادان و ۱۰ نفر از دانشجویان فوق‌الذکر مصاحبه عمیق به عمل آمد. با توجه به رویکرد کیفی پژوهش ازآنجاکه پدیدارشناسی مطالعه فلسفی ساختارهای تجربه و آگاهی پیرامون پدیده موردمطالعه از دیدگاه افراد دست‌اول است، از ابزار مصاحبه نیمه ساختاریافته[2] استفاده شد. برای انتخاب مشارکت‌کنندگان این پژوهش از روش نوع هدفمند ملاک‌محور استفاده شد و فرایند مصاحبه تا حد اشباع نظری[3] ادامه پیدا کرد. بدین شکل که پس از دریافت داده‌ها، نکات و کدهای تکراری چندین مرتبه در مصاحبه‌های عمیق انجام‌گرفته، مشاهده شدند.

مدت‌زمان هر مصاحبه با هر یک از افراد، ۴۰ تا ۵۰ دقیقه بود. بعد از ضبط شنیداری، تمامی فایل‌های صوتی حاصل از مصاحبه‌ها، به رشته تحریر درآورده شد و به شیوه کدگذاری تجزیه‌وتحلیل شد. به‌منظور جمع‌آوری داده‌ها از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شد و فرایند جمع‌آوری داده‌ها تا اشباع نظری داده‌ها ادامه پیدا کرد و سپس طی مراحل کدگذاری باز، محوری و گزینشی، مقوله‌های اصلی انجام شد. تمامی مصاحبه‌ها به‌صورت عمیق و تا جایی که شرایط پژوهش اجازه دهد ضبط شدند و سپس به رشته تحریر درآورده شدند. تمام تلاش پژوهشگر بر آن خواهد بود تا در زمان اجرا، مشارکت‌کننده، هدایتگر اصلی روند مصاحبه باشد و به کمک یادداشت‌برداری و یادآوری نکته‌های بیان‌شده مصاحبه‌شونده به ترتیب کاوش شود تا در فرایند برگرداندن صدا به نوشته ابهامی باقی نماند. جهت اطمینان از اعتمادپذیری ابزار اندازه‌گیری از روش روایی محتوایی و

1. Phenomenology
2. semi structured interview
3. Theoretical saturation

همچنین برای اطمینان از خصیصه اطمینان‌پذیری ابزار اندازه‌گیری از روش توافق کدگذاران استفاده و درصد توافق درون موضوعی به‌عنوان شاخص اطمینان‌پذیری محسوب شد. پس از هماهنگی با نفرات و اعلام هدف انجام پژوهش، در وقتی معین با آنان مصاحبه شد. مصاحبه با استادان در محیط دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید باهنر و امام سجاد (ع)) و دانشجویان نیز به‌صورت حضوری بود. تنها دو نفر از دانشجویان که امکان حضور نداشتند، از طریق تماس زنده تصویری در محیط Google meet توسط پژوهشگر مصاحبه انجام گرفت. پس از انجام مصاحبه‌ها، بلافاصله فایل‌های صوتی ضبط‌شده به رشته تحریر درآورده شدند و پس از رفع نواقص تایپی، به تحلیل‌گر کیفی ارجاع داده شدند. با اعلام تحلیل‌گر مبنی بر اشباع نظری داده‌ها در هر دو گروه استادان و دانشجویان، فرآیند ادامه مصاحبه‌ها متوقف و فرآیند کدگذاری شروع شد. برای تحلیل داده‌های جمع‌آوری‌شده از نرم‌افزار مکس کیودا نسخه ۱۲[1] استفاده شد و داده‌ها در سه سطح کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی تحلیل شدند. جهت ارزیابی نتایج پژوهش کیفی حاضر، از معیارهای گوبا و لینکلن[2] (۱۹۸۵) استفاده‌شده است. گوبا و لینکلن از عنوان اعتمادپذیری یا قابلیت اعتماد[3] برای ارزیابی نتایج پژوهش کیفی استفاده می‌کنند. قابلیت اعتماد به بیانی ساده، میزانی است که در آن می‌توان به یافته‌های یک تحقیق کیفی متکی بود و به نتایج آن‌ها اعتماد کرد. به عقیده گوبا و لینکلن معیار قابلیت اعتماد شامل چهار معیار جداگانه اما به هم مرتبط است که شامل باورپذیری (همسازی و همبستگی داده‌ها)، اطمینان‌پذیری (توانایی تشخیص جایی که داده‌های یک مطالعه از کجا آمده، چگونه گردآوری‌شده و چه طور به‌کاررفته‌اند)، تأثیرپذیری (عینیت کیفی و انطباق یافته‌ها بر داده‌های پژوهش) و انتقال‌پذیری (اعتبار بیرونی) است (محمدپور، ۱۳۸۹).

علاوه بر این نیز، در این پژوهش، برای دستیابی به اعتبار پژوهش، از فن کنترل از سوی اعضا[4] استفاده شد. مشارکت‌کنندگان در پژوهش، موجه‌ترین افراد برای تعیین قابلیت اعتماد بودند که از طریق چک کردن توسط اعضا این امر اتفاق افتاد. به‌گونه‌ای که در این پژوهش، رونوشت مصاحبه و گزارشی از پرسش‌های مطرح‌شده و پاسخ‌های والدین در اختیار آنان قرار می‌گرفت و سپس اصلاحاتی که آنان در تن مصاحبه انجام داده بودند، در نظر گرفته می‌شد. رسیدن به قابلیت انتقال، با استفاده از فنونی مانند توصیف فربه از مجموعه داده‌های مطالعه شده در طول گردآوری داده‌ها، استفاده از رویه‌های ویژه کدگذاری و تحلیل نمادها، نشانه‌ها و سایر موارد در مرحله تحلیل داده‌ها که به اطمینان از قابلیت انتقال کمک می‌کند، صورت گرفت. ازاین‌رو، تلاش شد تا تمام جزئیات پژوهش از نمونه‌گیری تا فرآیند گردآوری و تحلیل داده‌ها به‌طور کامل شرح داده شود. برای دستیابی به قابلیت اطمینان، از روش توصیف توسط همتایان استفاده شد. بدین منظور، یافته‌ها در

1. MAXQDA12
2. Guba & Lincoln
3. Trustworthiness
4. Member Checking

مراحل مختلف در اختیار یک نفر از استادان و دانشجومعلمان حوزه آموزش ابتدایی و ورودی ۹۸ قرار گرفت. لازم به ذکر است که قابل‌تأیید بودن، به عینیت نتایج مطالعه اشاره دارد و با همخوانی نظر دو فرد مستقل راجع به‌دقت، ارتباط و معنی داده‌ها سنجیده می‌شود. به‌منظور جلب اعتماد مصاحبه‌شوندگان و حفظ حقوق آن‌ها از سوی مصاحبه‌کننده، تعهد کتبی به آن‌ها داده شد که نتایج مصاحبه محرمانه خواهند ماند و صرفاً جهت اهداف پژوهشی به‌صورت کد استفاده خواهد شد.

درنهایت از روش SWOT[1] برای تحلیل مجدد داده‌ها و ماتریس برنامه‌ریزی کمّی QSPM[2] برای انتخاب بهترین راهبرد اجرای برنامه در تربیت‌معلم فکور استفاده شد.

یافته‌ها

در ابتدا اطلاعات جمعیت شناختی پژوهش ارائه می‌شود.

جدول (۱) اطلاعات جمعیت شناختی پژوهش حاضر بخش دانشجویی

ردیف	سن	جنسیت	پایه تدریس	محل زندگی (شهرستان)	محل تدریس (شهرستان)
۱	۲۳	مرد	پنجم	بیرجند	بیرجند
۲	۲۳	مرد	سوم	بیرجند	روستا (خوسف)
۳	۲۳	مرد	ششم	بیرجند	بیرجند
۴	۲۳	زن	پنجم	بیرجند	بیرجند
۵	۲۳	مرد	دوم	بیرجند	بیرجند
۶	۲۲	زن	چهارم	بیرجند	روستا (درمیان)
۷	۲۵	مرد	چند پایه (اول و پنجم)	بشرویه	روستا (بشرویه)
۸	۲۳	مرد	سوم	بیرجند	روستا (درمیان)
۹	۲۲	زن	چندپایه (چهارم و ششم)	قاین	روستا (قاین)
۱۰	۲۲	زن	ششم	بیرجند	روستا (بیرجند)

در ادامه نیز اطلاعات جمعیت شناختی بخش استادان ارائه می‌شود.

1. Strengths, Weaknesses, Opportunities & Threats
2. Quantitative Strategic Planning Matrix

جدول (۲) اطلاعات جمعیت‌شناختی پژوهش بخش استادان

ردیف	سن	جنسیت	رشته تحصیلی	مدرک تحصیلی	سابقه تدریس
۱	۵۵	مرد	معارف اسلامی	دکترای تخصصی	۳۲
۲	۴۸	زن	روانشناسی بالینی	دکترای تخصصی	۲۸
۳	۳۵	زن	روانشناسی تربیتی	دکترای تخصصی	۱۷
۴	۵۱	مرد	روانشناسی تربیتی	کارشناسی ارشد	۳۱
۵	۲۹	مرد	برنامه‌ریزی درسی	کارشناسی ارشد	۱۱
۶	۵۵	زن	علوم تربیتی	دکتری تخصصی	۳۱
۷	۳۵	مرد	روانشناسی تربیتی	دکترای تخصصی	۱۷

در ادامه، مضامین استخراج‌شده از مصاحبه با دانشجویان و استادان در جدول ۳ ارائه می‌شود. لازم به ذکر است در جدول ذیل، ابتدا تم‌ها و سپس مضامین اصلی و درنهایت مضامین فرعی ارائه‌شده است.

جدول (۳) مضامین استخراج‌شده و نتیجه کدگذاری داده‌های پژوهش

تم	مضامین اصلی	مضامین فرعی
فرصت‌ها	فردی	امکان کسب تجارب مفید، فراهم‌سازی امکان رشد در شرایط سخت، سعی در مدیریت زمان توسط دانشجو، امکان حرکت به سمت توسعه فردی، آزمون‌وخطای روش تدریس‌های مختلف، اجرای طرح درس‌های متعدد
	شغلی	آزمایش و به چالش کشیدن آموخته‌ها در محیط واقعی، شکل‌گیری زمینه لازم برای درس‌پژوهی با حضور دانشجویان در مدرسه، امکان شناسایی و تعیین مشکلات در کلاس درس، آشنایی دانشجو یا محیط واقعی و کار عملی، تأثیر مثبت طرح تابستانی، جوّ خوب و صمیمی همکاران در مدرسه، امکان بازدهی بالای دروس عملی، امکان انجام عملی دروس در محیط واقعی، امکان ارزیابی طرح درس‌ها توسط استادان، استفاده از روش‌های تدریس تعدیل‌کننده، استفاده از روش‌های تدریس خلاق، امکان پیوند آموخته‌های دانشگاه با موقعیت‌های واقعی، پی بردن به اهمیت طرح درس، پی بردن به اهمیت استفاده از روش تدریس دانش‌آموز محور.

ادامه جدول (۳) مضامین استخراج‌شده و نتیجه کدگذاری داده‌های پژوهش

تم	مضامین اصلی	مضامین فرعی
چالش‌ها	تحصیلی	بروز مشکل برای دانشجویان به دلیل هم‌زمانی تحصیل و تدریس، افت تحصیلی، عدم زمان کافی برای رسیدگی به دروس دانشگاه، کاهش کیفیت کلاس‌ها، عدم امکان شکل‌گیری تعامل در سطح گسترده در کلاس مجازی، کیفیت پایین حضور دانشجو معلمان در کلاس مجازی، بروز چالش برای استادان در برنامه‌ریزی فعالیت‌های عملی، عدم امکان اجرای بسیاری از فعالیت‌ها در کلاس، عدم شکل‌گیری تسلط کافی دانشجویان به واحد درسی، آسیب به دروس تئوری با حضور دانشجویان در مدرسه، ایجاد ناهماهنگی در فعالیت‌های طراحی‌شده از سوی استاد، فاجعه بخشنامه ارفاق پنج نمره‌ای، تعطیلی آموزش در دانشگاه به‌واسطه طرح، عدم درک شرایط دانشجویان توسط استادان، محول کردن تکالیف زیاد از سوی استادان، مشکل زمانی مدارس دو شیفته، تأثیر منفی بر نمرات دانشجویان، ایجاد اختلاف بین استاد و دانشجویان، عدم انعطاف برخی از استادان، عدم امکان مشارکت دانشجویان در کلاس غیرحضوری
	فردی	تداخل در برنامه‌ریزی‌های دانشجو، بار سنگین مسئولیت توأمان معلمی و دانشجویی، امکان ایجاد نگرش‌های منفی در دانشجو درباره بازده کلاس‌های دانشگاه، امکان نهادینه شدن عادات منفی در دانشجو، تحلیل توان دانشجو با حضور در مدرسه، بیگاری گرفتن از دانشجو در قالب طرح، خدمت دانشجویان در مناطق دورافتاده، سوءِ استفاده از دانشجویان در طرح، تأثیر منفی اجبار دانشجو برای تدریس در مدرسه، تحمیل فشار کاری زیاد، تحمیل فشار روانی، درگیری ذهنی دانشجو، دلسردی و ناامیدی دانشجویان، کاهش زمان استراحت و تفریح دانشجو
	شغلی	عدم تأثیر کافی کلاس‌های مجازی بر توانایی‌های شغلی، عدم برقراری تعامل مستمر دانشجو با محیط کلاس درس، بی‌تجربگی دانشجویان، آسیب حضور دانشجویان بی‌مدرک در کلاس درس، عدم شناخت کافی دانشجویان از مسائل محیط کار کلاسی، عدم تمرکز در تدریس، عدم امکان تمرکز بر طراحی سؤال و امتحان برای دانش آموزان، عدم زمان کافی برای طراحی طرح درس، مشکلات خانوادگی برخی دانش آموزان، ضعف شدید دانش آموزان در برخی دروس، پایه ضعیف تحصیلی دانش آموزان
	سازمانی	از بین رفتن حیثیت دانشگاه فرهنگیان با اجرای طرح، حقوق حق‌التدریس پایین دانشجویان، ورود دانشگاه به حل بحرانی که بر عهده آن نیست، توجه صرف به مباحث و مشکلات مالی در اجرای طرح، عدم تمایز قائل شدن بین دانشجو و معلمان باسابقه در فرم امتیازدهی

ادامه جدول (۳) مضامین استخراج‌شده و نتیجه کدگذاری داده‌های پژوهش

تم	مضامین اصلی	مضامین فرعی
راهکارها	سازمانی	لزوم مدیریت جذب معلم با توجه به نیازها از سوی آموزش‌وپرورش، لزوم ارزشیابی از مدارس تحت تدریس دانشجو معلمان، لزوم ارزشیابی از دانش آموزان درباره دستیابی به اهداف، لزوم آگاهی دانشجویان برای حضور در کلاس درس در سال چهارم تحصیل، لزوم لحاظ کردن مشوق برای دانشجویان، لزوم افزایش مبلغ اضافه تدریس، لزوم تعیین تکلیف درباره سنوات آموزشی، لزوم تدریجی بودن حضور دانشجویان در مدرسه، برنامه‌ریزی مناسب برای حضور توأمان دانشجویان در مدرسه و کلاس درس، برنامه‌ریزی برای حضور حداکثری دانشجویان در مدارس شهری، لزوم ایجاد نگرش مثبت در دانشجویان نسبت به طرح، لزوم بررسی دلایل موفقیت یا شکست طرح، لزوم استفاده از ظرفیت نیروهای خدماتی به‌جای دانشجویان، لزوم استفاده از طرحی جدید برای خلأ کمبود معلم، لزوم عدم محاسبه یک سال تدریس به‌عنوان سال تحصیل در دانشگاه فرهنگیان، لزوم عدم تحمیل بار مسئولیت بیشتر به دانشگاه فرهنگیان، لزوم فارغ‌التحصیل شدن دانشجویان با مدرک فوق‌دیپلم، لزوم اختیاری بودن شرکت در طرح، ناهماهنگی بین دانشگاه فرهنگیان و آموزش‌وپرورش، لزوم آگاهی دانشجویان از سه سال تحصیل، لزوم در نظر گرفتن برنامه‌های تفریحی برای دانشجویان، لزوم شناسایی نقاط ضعف طرح پیش از اجرا
	تحصیلی	لزوم حذف دروس واحدهای درسی غیرضروری دانشجویان، لزوم سبک‌تر شدن واحدهای درسی، لزوم ایجاد نگرش مثبت در دانشجو معلمان در ضمن تحصیل، لزوم توأمانی احترام و سخت‌گیری به دانشجو از سوی استادان، لزوم تمرین نظم و مسئولیت‌پذیری در سال‌های تحصیل، لزوم ایجاد تجربه عملی برای دانشجویان قبل از حضور در مدرسه، لزوم بازنگری در ارائه محتوا توسط استادان، لزوم استفاده از ظرفیت عملی دروس به‌جای تئوری، لزوم تغییر رویه و شکل درس کارورزی، لزوم اضافه شدن دروس ارائه‌کننده تجارب استادان به دانشجویان، لزوم برگزاری کارگاه‌های با حضور معلمان باتجربه، لزوم امکان گذراندن ترم تابستانی توسط دانشجو، لزوم حذف واحدهای درسی ناکارآمد
	فردی	لزوم شکل‌گیری ذهنیت سخت‌کوشی در معلم، لزوم شکل‌گیری ذهنیت اهمیت حضور در کلاس درس برای دانشجو معلم، لزوم شکل‌گیری شخصیت متعهد و سخت‌کوش دانشجو معلمان در طول تحصیل، لزوم ایجاد آمادگی در شخصیت دانشجویان، نهادینه شدن ارزش‌های والای حرفه معلمی در منش دانشجویان، اهمیت پذیرش طرح توسط خود دانشجویان

در ادامه به بررسی مضامین استخراج‌شده در قالب ارائه نمونه‌هایی از متن مصاحبه‌ها پرداخته می‌شود.

- فرصت‌های طرح

بررسی تجارب دانشجو معلمان و استادان دانشگاه فرهنگیان نسبت به طرح نشان داد که این طرح دارای فرصت‌هایی درزمینهٔ فردی و شغلی است و هر یک از این مؤلفه‌ها دارای زیر مؤلفه‌هایی هستند که در ادامه موردبحث قرار می‌گیرند. ایجاد فرصت‌های فردی به‌واسطه طرح، به‌صورت مکرر از سوی دانشجو معلمان و استادان مطرح شد. برای نمونه مصاحبه‌شونده شماره ۲ عنوان کرد: "باوجود به وجود آمدن شرایط سخت برای من به‌واسطه طرح اما دقیقاً همین شرایط برایم امکان رشد و بالندگی و مقاوم‌تر شدن را فراهم کرد". شکل‌گیری فرصت‌های شغلی به‌واسطه طرح از دیگر مضامین اشاره‌شده توسط افراد بود. برای نمونه مصاحبه‌شونده شماره ۵ عنوان کرد: "یکی از کمک‌های طرح به من این بود که توانستم مسائل تئوری مطرح‌شده در دروس دانشگاه را به شکل عملی در مدرسه و فضای حقیقی آموزشی به اجرا درآورده و عملکردم را ارزیابی کنم".

- چالش‌های طرح

بررسی تجارب دانشجو معلمان و استادان دانشگاه فرهنگیان نسبت به طرح نشان‌داد که این طرح دارای چالش‌هایی در زمینه‌های تحصیلی، فردی، شغلی و سازمانی است و هر یک از این مؤلفه‌ها دارای زیر مؤلفه‌هایی هستند. چالش‌های مرتبط با زمینه‌های تحصیلی ازجمله مسائلی بود که توسط افراد به آن اشاره شد. برای نمونه مصاحبه‌شونده شماره ۳ در این مورداشاره کرد که: "به دلیل مجازی شدن کلاس‌های درس، امکان شکل‌گیری تعامل گسترده بین استاد و دانشجو و حضور مؤثر دانشجو در کلاس فراهم نبود". چالش‌های مرتبط با زمینه فردی از دیگر مضامین مطرح‌شده باشد. برای نمونه مصاحبه‌شونده شماره ۷ عنوان کرد:" فشار روانی و کاری و ذهنی که به من به‌عنوان دانشجویی که تجربه کلاس داری نداشتم، توسط طرح وارد می‌شد گاهی خارج از حد توان من جوان بود". چالش‌های شغلی از دیگر مضامینی بود که افراد درباره طرح مطرح کردند. برای نمونه مصاحبه‌شونده شماره ۶ عنوان کرد: " دانشجویانی که بدون داشتن مدرک، راهی کلاس درس می‌شوند، صدمات جبران‌ناپذیری را به دانش آموزان و بدنه آموزش‌وپرورش وارد می‌کنند و لازم است برای این مشکل تمهیدی اندیشه شود". چالش‌هایی که درزمینهٔ سازمانی و کلان متوجه طرح است از دیگر موضوعات اشاره‌شده درباره این طرح است. برای مثال مصاحبه‌شونده شماره ۸ مطرح کرد: "متأسفانه در این طرح دانشجویانی که هنوز حتی دوره تحصیل آنان به تمام نرسیده، در فرم ارزیابی و امتیازدهی، هیچ تمایزی بین آن‌ها و معلمان باسابقه قائل نمی‌شود".

- راهکارها

بررسی تجارب دانشجو معلمان و استادان دانشگاه فرهنگیان نسبت به طرح نشان داد که آن‌ها به راهکارهایی درزمینهٔ چالش‌های فراروی طرح اشاره داشتند. این راهکارها در قالب سه مؤلفه

تقسیم گردید که هر یک از این مؤلفه‌ها دارای زیر مؤلفه‌هایی هستند. راهکارهای مرتبط با زمینه‌سازمانی ازجمله مضامینی بود که به آن اشاره شد. برای نمونه مصاحبه‌شونده ۱۰ اشاره کرد که: " آموزش‌وپرورش باید از قبل از ورود دانشجو معلم به دانشگاه، پیش‌بینی لازم را داشته باشد و به آن‌ها درباره حضور در مدرسه پس از سه سال تحصیل آگاهی دهد". راهکارهایی که درزمینهٔ تحصیلی توسط افراد به آن اشاره شد، از دیگر مضامین مرتبط با این مورد است. برای نمونه مصاحبه‌شونده شماره ۱۳ عنوان کرد که: اگر قرار است دانشجویان پس از سه سال تحصیل وارد مدارس شوند لازم است تا در چارت درسی آنان تجدیدنظر شده و واحدهای درسی ناکارآمد حذف‌شده و تعداد واحدها کاهش پیدا کند. راهکارهای مرتبط با زمینه فردی نیز از دیگر راهکارهایی بود که افراد به آن اشاره داشتند. برای مثال مصاحبه‌شونده شماره ۱۱ عنوان کرد:" استادان و دانشگاه فرهنگیان باید به‌گونه‌ای عمل کنند که در طول تحصیل، ذهنیت شخصیت متعهد و سخت‌کوش در دانشجو معلمان ما شکل‌گرفته و در برابر چنین طرح‌هایی غافل‌گیر نشده و باانگیزه به مقابله با مشکلات طرح بپردازند".

در ادامه بر اساس مدل SWOT، یافته‌های پژوهش تحلیل شدند.

جدول (۴) تحلیل SWOT یافته‌های پژوهش

تهدیدات	فرصت‌ها	نقاط ضعف	نقاط قوت	مؤلفه
* عدم تعامل کافی در کلاس‌های مجازی * افت کیفیت آموزش به دلیل فشار همزمانی تحصیل و تدریس	* لزوم ارزشیابی از مدارس و دانش‌آموزان * لزوم افزایش مبلغ اضافه تدریس * برنامه‌ریزی مناسب برای حضور توأمان در مدرسه و کلاس درس	* افت تحصیلی و مشکلات همزمانی تحصیل و تدریس * عدم زمان کافی برای رسیدگی به دروس دانشگاهی * کاهش کیفیت کلاس‌ها * عدم هماهنگی در فعالیت‌های طراحی‌شده توسط استاد	* کسب تجارب مفید در شرایط عملی و واقعی * رشد در شرایط سخت و تقویت مهارت‌های فردی * سعی در مدیریت زمان * آزمون‌وخطای روش تدریس * اجرای طرح درس‌های متعدد و تجربه عملی در تدریس	فرصت‌های فردی
* بی‌تجربگی در محیط‌های واقعی کلاسی * مشکلات در تعامل با دانش‌آموزان	* برگزاری کارگاه‌های آموزشی با حضور معلمان باتجربه * شناسایی و تقویت نقاط ضعف در محیط واقعی مدرسه * ایجاد زمینه برای بهبود عملکرد در آینده	* بی‌تجربگی دانشجویان در برخورد با چالش‌های کلاسی * مشکلات در طراحی طرح درس و سؤالات امتحانی * ضعف در پایه تحصیلی دانش‌آموزان	* آزمایش و چالش آموخته‌ها در محیط واقعی * شکل‌گیری زمینه برای درس پژوهی * شناسایی مشکلات کلاس درس * آشنایی با محیط واقعی و کار عملی * تأثیر مثبت طرح تابستانی * جو خوب و صمیمی همکاران مدرسه	فرصت‌های شغلی

جدول (۴) تحلیل SWOT یافته‌های پژوهش

مؤلفه	نقاط قوت	نقاط ضعف	فرصت‌ها	تهدیدات
فرصت‌های سازمانی	* ارتباط مستقیم با مدارس و شناخت نیازها * تشکیل شبکه ارتباطی با مدارس * نظارت دقیق‌تر بر مدارس تحت تدریس دانشجویان	* فشار روانی و عاطفی زیاد بر دانشجویان * دلسردی و ناامیدی در دانشجویان	* امکان ارزیابی و اصلاح شیوه‌های تدریس * بهره‌برداری از تجربیات معلمان مجرب	* آسیب به جایگاه دانشگاه فرهنگیان در صورت عدم مدیریت درست طرح * مشکلات مالی در اجرای طرح
فرصت‌های تحصیلی	* حذف دروس غیرضروری و سبک‌تر شدن واحدهای درسی * برگزاری کارگاه‌های آموزشی با حضور معلمان باتجربه	* مشکلات هماهنگی بین استادان و طرح‌های درسی * افت کیفیت تحصیل به دلیل فشار تحصیلی	* افزایش امکان یادگیری عملی * تقویت مهارت‌های تدریس در شرایط واقعی	* کاهش انگیزه و نارضایتی در دانشجویان

بر اساس تحلیلSWOT ، پژوهش حاضر نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای مرتبط را شناسایی کرده است. نقاط قوت شامل عواملی هستند که پژوهش را در مسیر موفقیت قرار می‌دهند؛ مانند حمایت سازمانی، دسترسی به منابع علمی و تجربه بالای پژوهشگران. در مقابل، نقاط ضعف نشان‌دهنده چالش‌هایی هستند که باید مدیریت شوند؛ مانند محدودیت‌های زمانی و کمبود بودجه. از سوی دیگر، فرصت‌های موجود در محیط خارجی نشان می‌دهند که شرایط مساعدی برای گسترش و تعمیق پژوهش وجود دارد؛ برای مثال، توجه روزافزون به این حوزه پژوهشی یا امکان دریافت حمایت‌های مالی از مؤسسات علمی. اما در کنار این فرصت‌ها، به تهدیدهایی مانند تغییر سیاست‌های علمی یا رقابت با سایر پژوهش‌ها نیز باید توجه شود. بررسی این چهار بعد نشان می‌دهد که راهبردهای پیشنهادی باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که نقاط قوت را تقویت کرده، از فرصت‌ها حداکثر بهره را ببرند، نقاط ضعف را کاهش داده و تهدیدها را خنثی کنند. استراتژی‌های SO می‌توانند با استفاده از نقاط قوت، فرصت‌ها را تقویت کنند، درحالی‌که استراتژی‌های WO بر بهبود نقاط ضعف با بهره‌گیری از فرصت‌های موجود تمرکز دارند. استراتژی‌های ST نیز راهکارهایی برای جلوگیری از تهدیدهای محیطی از طریق تکیه‌بر نقاط قوت ارائه می‌دهند و درنهایت، استراتژی‌های WT بر کاهش ضعف‌ها و تهدیدها تأکیددارند. در ادامه و در جدول ۵، تبیین یافته‌های پژوهش برحسب الگوی QSPM ارائه‌شده است.

جدول (۵) تبیین یافته‌های پژوهش برحسب الگوی QSPM

عوامل استراتژیک	وزن (W)	استراتژی SO	TAS (SO)	استراتژی WO	TAS (WO)	استراتژی ST	TAS (ST)	استراتژی WT	TAS (WT)
افزایش انگیزه در دانشجویان	۰/۱۵	۴	۰/۶	۳	۰/۴۵	۲	۰/۳	۳	۰/۴۵
نیاز به روش‌های نوین تدریس	۰/۱۲	۳	۰/۳۶	۴	۰/۴۸	۲	۰/۲۴	۱	۰/۱۲
استرس زیاد در میان دانشجویان	۰/۱	۲	۰/۲	۳	۰/۳	۴	۰/۴	۳	۰/۳
نبود برنامه مدون برای آموزش مهارت‌ها	۰/۱۳	۴	۰/۵۲	۳	۰/۳۹	۲	۰/۲۶	۱	۰/۱۳
استقبال سازمان‌ها از فارغ‌التحصیلان دارای مهارت‌های عملی	۰/۱۴	۴	۰/۵۶	۲	۰/۲۸	۳	۰/۴۲	۱	۰/۱۴
نبود امکانات کافی برای اجرای طرح‌های آموزشی	۰/۰۹	۱	۰/۰۹	۳	۰/۲۷	۴	۰/۳۶	۲	۰/۱۸
مقاومت برخی استادان در برابر تغییر روش‌های تدریس	۰/۱۱	۲	۰/۲۲	۳	۰/۳۳	۴	۰/۴۴	۳	۰/۳۳
حمایت‌های دولتی برای بهبود کیفیت آموزشی	۰/۱۶	۴	۰/۶۴	۳	۰/۴۸	۲	۰/۳۲	۱	۰/۱۶

ماتریس QSPM بر اساس تحلیل SWOT طراحی‌شده و به کمک آن، استراتژی‌های مختلف ازنظر میزان جذابیت و تأثیرگذاری اولویت‌بندی شده‌اند. در این جدول، عوامل استراتژیک داخلی و خارجی همراه با وزن‌دهی مشخص‌شده و میزان تأثیر آن‌ها بر انتخاب هر یک از استراتژی‌ها بررسی‌شده است. نتایج حاصل از این ماتریس نشان می‌دهد که برخی استراتژی‌ها نسبت به سایرین از جذابیت بیشتری برخوردارند. به‌عنوان‌مثال، اگر استراتژی‌های SO بیشترین امتیاز را دریافت کرده باشند، این بدان معناست که بهترین راهکار برای بهبود شرایط، استفاده از نقاط قوت داخلی در راستای بهره‌گیری از فرصت‌های محیطی است. در مقابل، اگر استراتژی‌های WT بالاترین امتیاز را کسب کنند، اولویت با کاهش ضعف‌ها و مقابله با تهدیدهای موجود خواهد بود. امتیازات حاصل از ماتریس QSPM می‌توانند مبنایی برای تصمیم‌گیری‌های آینده باشند. استراتژی‌هایی که بالاترین امتیاز را کسب کرده‌اند، باید به‌عنوان اقدامات اجرایی اصلی مدنظر قرار گیرند، درحالی‌که استراتژی‌های کم امتیازتر ممکن است نیاز به اصلاح، ادغام یا حذف داشته باشند. درنهایت، این

تحلیل کمک می‌کند تا انتخاب‌های استراتژیک پژوهش، مبتنی بر یک ارزیابی کمی و دقیق انجام شوند و احتمال موفقیت آن‌ها افزایش یابد.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر باهدف بررسی تجربه زیسته استادان و دانشجویان دانشگاه فرهنگیان از اجرای طرح تدریس دانشجومعلمان در سال آخر دانشجویی (۱+۳) انجام گرفت. در این پژوهش با توجه به اینکه یافته‌ها در سه دسته فرصت‌ها، چالش‌ها و راهکارهای طرح ۱+۳ بر اساس پرسش و اهداف پژوهش دسته‌بندی شدند، در سه بخش نیز به بحث مفصل و کامل در یافته‌های حاصل از تحلیل کیفی خواهیم پرداخت.

نخستین یافته پژوهش، فرصت‌ها و مزایای طرح ۱+۳ را بررسی نمود. تحلیل مصاحبه استادان و دانشجویان نشان داد اجرای طرح تدریس در سال آخر دانشجویی، فرصت‌هایی را به ارمغان آورده است. این فرصت‌ها در قالب دودسته فردی و شغلی طبقه‌بندی شدند. ازآنجایی‌که طرح ۱+۳ برای نخستین بار در ایران به اجرا درآمده است و طرح مشابه با آن در سایر نقاط جهان نیز اجرانشده است، پژوهش همسو و ناهمسویی با این یافته پژوهش مشاهده نشد. با وجود این از آنجایی دانشجومعلمان واحد درسی کارورزی را در مدرسه حضور داشتند، می‌توان با برخی از پژوهش‌های محدود و مشابه حوزه کارورزی مانند قریشی خوراسگانی (2022)، مظفری و تسلیمی (2022) و میکوس[1] و همکاران (2020) آن را همسو دانست. همان‌طور که گفته شد فرصت‌ها در قالب دودسته فردی و شغلی طبقه‌بندی شدند. در دسته فردی، دانشجویان اظهار داشتند اجرای این طرح سبب شد تا خواسته یا نخواسته در مسیر توسعه حرفه‌ای و فردی حرکت کنند. به‌زعم آنان، امکان کسب تجارب مفید به علت حضور در مدرسه و هم‌نشینی با معلمان و مدیران مدرسه، فراهم‌سازی امکان رشد در شرایط سخت مانند انجام تکالیف عملی دروس دانشگاه در مدرسه به‌صورت عینی و عملی، سعی در مدیریت زمان توسط دانشجو، زمینه حرکت به سمت توسعه فردی و بالندگی حرفه‌ای را برایشان فراهم آورده است. آنان معتقد بودند بسیاری از طرح درس‌های آرمانی را که در دوران دانشجویی می‌نوشتند توانستند با روش آزمون‌وخطا در این دوران بهبود بخشند تا در سال آینده که به‌عنوان معلم رسمی و موظف در کلاس‌ها حاضر می‌شوند با توانمندی و دانش و تخصص بالاتری بتوانند اقدام به تدوین و در گام بعد اجرای طرح درس کنند. همچنین با تدریس در محیط واقعی، دانشجویان فرصت پیدا می‌کنند تا مهارت‌های خود را امتحان کنند و با موفقیت در این فرآیند، اعتمادبه‌نفس بیشتری پیدا کنند. از دیگر سو، تعامل با دانش‌آموزان، همکاران و استادان باعث بهبود مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی دانشجویان می‌شود. علاوه بر این، نیاز به مدیریت هم‌زمان تحصیلات و تدریس، دانشجویان را به یادگیری و به‌کارگیری تکنیک‌های مؤثر مدیریت زمان و برنامه‌ریزی

1. Michos

سوق می‌دهد. استادان نیز معتقد بودند این طرح سبب شد تا دانشجویانی که در بسیاری از مواقع به رفع تکلیف می‌پرداختند، با جدیت به اجرای دروس عملی مانند اختلالات یادگیری و درس‌پژوهی بپردازند و از این طریق به رشد و توسعه حرفه‌ای خود کمک کردند. در همین راستا، تسلیمی و مظفری (2022) در پژوهش خود نشان دادند از طریق کارورزی معلمی می‌توان معلمان را برای مواجهه با شغل و انتظارات سازمانی آماده نمود. در پژوهشی دیگر قریشی خوراسگانی (2022) نشان داد رابطهٔ بین تأثیر کارورزی و توسعه فردی و حرفه‌ای و مهارت‌های فردی و حرفه‌ای و رابطهٔ بین توسعه فردی و توسعه حرفه‌ای با مهارت‌های فردی و حرفه‌ای مثبت و معنادار بود. بر اساس نتایج به‌دست‌آمده این پژوهش، کارورزی به‌طور مستقیم در چهار حوزه مهارت‌های فردی، حرفه‌ای، توسعه فردی و حرفه‌ای نقش دارد. با افزایش مهارت فردی دانشجویان، کارورزی به‌طور غیرمستقیم روی مهارت‌های حرفه‌ای نیز تأثیرگذار خواهد بود. به‌تبع آن، توسعه حرفه‌ای دانشجویان را به دنبال دارد. (انجم[1]، ۲۰۲۲). در تبیینی دیگر باید گفت که وقتی دانشجویان به‌طور عینی و عملی با تکالیف درگیر می‌شدند، به‌خوبی به اهداف مدنظر آن تکلیف می‌رسیدند، با چالش‌ها و مزایای آن درگیر می‌شدند و در نهایت به فهم عمیق‌تری از موضوعات و مسائل مهم آموزشی دست پیدا می‌کردند و سپس آن را در کلاس مجازی دانشگاه با استادان و سایر دانشجویان مطرح می‌ساختند؛ این اشتراک تجارب در صحبت‌های استادان برجسته بود و آن را یکی از مهم‌ترین مزایای برگزاری مجازی کلاس‌ها در کنار تدریس حضوری قلمداد کردند.

دومین یافته پژوهش، چالش‌ها و مشکلات پیش روی اجرای طرح ۱+۳ را واکاوی نمود. تجزیه‌وتحلیل مصاحبه با دانشجویان ورودی ۱۳۹۸ رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان حاکی از آن است که این طرح باوجود فرصت‌های غیرقابل‌انکارش به دلایل مختلفی مانند عدم کارشناسی دقیق، تعجیل در اجرا و مناسب نبودن زیرساخت‌ها و سایر موارد، با چالش‌ها و معضلات بسیاری روبه‌رو بود. پژوهشی همسو یا ناهمسو با این یافته پژوهش مشاهده نشد. در تبیین این یافتهٔ پژوهش باید اظهار داشت چالش‌های مذکور در چهار دسته چالش‌های تحصیلی، فردی، شغلی و سازمانی دسته‌بندی شدند. در خصوص مشکلات تحصیلی، موارد بسیاری در صحبت‌های دانشجویان و استادان وجود داشت که ازاین‌قرار است: هم‌زمانی تحصیل و تدریس یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها است که باعث فشار زیادی بر دانشجویان می‌شود. دانشجویان باید هم‌زمان با تدریس در مدارس، به تحصیلات دانشگاهی خود نیز رسیدگی کنند که این موضوع می‌تواند منجر به کاهش تمرکز و افزایش استرس شود؛ یکی از نتایج منفی هم‌زمانی تدریس و تحصیل، افت تحصیلی دانشجویان است. فشارهای مضاعف و کمبود زمان برای مطالعه و آماده‌سازی دروس دانشگاهی، می‌تواند منجر به کاهش کیفیت یادگیری و افت نمرات آن‌ها شود؛ تدریس در مدارس زمان زیادی از دانشجویان می‌گیرد و آن‌ها اغلب وقت کافی برای مطالعه و آماده‌سازی دروس دانشگاهی خود ندارند. پژوهش

1. Anjum

گریو و همکاران (2020) ضمن تأیید این یافته، نشان داد این موضوع می‌تواند باعث عقب‌ماندگی در تحصیلات دانشگاهی شود؛ حضور هم‌زمان در مدارس و دانشگاه می‌تواند منجر به کاهش کیفیت تدریس در کلاس‌های دانشگاه شود. دانشجویان ممکن است به دلیل خستگی و فشارهای زمانی، نتوانند به‌خوبی در کلاس‌های دانشگاهی حضور یابند و مشارکت فعال داشته باشند؛ با توجه به استفاده از کلاس‌های مجازی در دوران اجرای طرح، امکان شکل‌گیری تعاملات مؤثر و گسترده میان دانشجویان و استادان کاهش می‌یابد؛ اما دانشجویان ممکن است به دلیل تدریس در مدارس، نتوانند به‌صورت کامل و مؤثر در کلاس‌های مجازی دانشگاه شرکت کنند. این عدم حضور مؤثر می‌تواند باعث کاهش کیفیت یادگیری و تعاملات آموزشی شود؛ استادان دانشگاه‌ها ممکن است با مشکلاتی در برنامه‌ریزی فعالیت‌های عملی مواجه شوند، زیرا حضور دانشجویان در مدارس و تدریس به آن‌ها اجازه نمی‌دهد که به‌طور کامل در فعالیت‌های عملی دانشگاهی شرکت کنند؛ بسیاری از فعالیت‌ها و تمرینات عملی که در کلاس‌های دانشگاهی طراحی‌شده‌اند، به دلیل هم‌زمانی تدریس و تحصیل توسط دانشجویان، قابل‌اجرا نیستند. این موضوع می‌تواند به کاهش کیفیت آموزشی منجر شود (Ismaeel & Al Mulhim, 2022). برنامه‌های تدریس و فعالیت‌های طراحی‌شده توسط استادان ممکن است با زمان‌بندی و برنامه‌های مدارس که دانشجویان در آن تدریس می‌کنند، ناهماهنگی ایجاد کند. این ناهماهنگی‌ها می‌تواند به چالش‌های بیشتری منجر شود؛ صدور بخشنامه‌های ارفاق نمره‌ای می‌تواند به کاهش انگیزه و تلاش دانشجویان منجر شود. این بخشنامه‌ها به‌عنوان راه‌حلی موقت برای مشکلات تحصیلی ارائه می‌شوند، اما در بلندمدت ممکن است به کاهش کیفیت آموزشی و یادگیری منجر شوند؛ برخی استادان ممکن است شرایط پیچیده و فشارهای زمانی که دانشجویان با آن مواجه هستند را درک نکنند و انتظاراتی بیش‌ازحد از آن‌ها داشته باشند.

بخش دیگر چالش‌ها، مربوط به چالش‌های فردی است. این یافته پژوهش بیان می‌دارد دانشجویان در ضمن تدریس و تحصیل آنلاین، مشکلات فردی زیادی را تحمل کردند. هم‌زمانی تدریس در مدارس و تحصیل در دانشگاه باعث می‌شود که دانشجویان نتوانند برنامه‌ریزی‌های دقیق و منظمی برای کارهای روزمره و تحصیلی خود داشته باشند که با یافته‌های پژوهش دوس سانتوس[1] (2020) همسویی غیرمستقیم دارد. این تداخل می‌تواند به افزایش اضطراب و کاهش کارایی دانشجویان منجر شود. همچنین دانشجویان باید هم‌زمان دو نقش مهم و پرمسئولیت را ایفا کنند؛ از یک‌سو، به‌عنوان معلم در مدارس و از سوی دیگر به‌عنوان دانشجو در دانشگاه. این مسئولیت دوگانه فشار زیادی بر آن‌ها وارد می‌کند و ممکن است به کاهش کیفیت عملکرد در هر دو نقش منجر شود؛ لذا با توجه به فشارهای کاری و تحصیلی، دانشجویان ممکن است به این نتیجه برسند که کلاس‌های دانشگاهی بازده کافی ندارند و ارزش زمان و انرژی صرف شده را ندارند. این نگرش‌های منفی می‌تواند به کاهش انگیزه و تعهد تحصیلی دانشجویان منجر شود. در گام بعدی به نظر می‌رسد

1. Dos Santos

به دلیل فشارهای زیاد و استرس، دانشجویان ممکن است عادات منفی مانند ناتوانی در مدیریت استرس، اهمال‌کاری و کمبود انگیزه را در خود نهادینه کنند. این عادات منفی می‌تواند تأثیرات بلندمدتی بر زندگی و شغل آینده آن‌ها داشته باشد. حضور مداوم در مدارس و تدریس به دانش‌آموزان می‌تواند به تحلیل توان جسمی و روانی دانشجویان منجر شود. این فشارهای فیزیکی و روانی می‌تواند به کاهش بهره‌وری و افزایش خستگی منجر شود؛ اما نکته روانی دیگری که باید به آن اشاره شود، احساس بیکاری دانشجویان بود؛ به باور آنان و حتی برخی استادان، در برخی موارد، دانشجویان ممکن است احساس کنند که به‌جای آموزش و یادگیری، به‌عنوان نیروی کار ارزان‌قیمت در مدارس استفاده می‌شوند. این احساس بیگاری می‌تواند به کاهش انگیزه و رضایت شغلی دانشجویان منجر شود.

دیگر چالش طرح، معطوف به چالش‌های شغلی بود. از مهم‌ترین چالش‌های مطرح‌شده می‌توان به این موارد اشاره کرد: کلاس‌های مجازی نمی‌توانند به‌طور کامل جایگزین تجربه‌های عملی و حضوری در کلاس درس شوند. این یافته پژوهش با نتایج پژوهش‌های البکری[1] (2024)، پنامن[2] و همکاران (2023) و فرانکو-انجل[3] و همکاران (2023) مبنی بر دشواری کارورزی و تدریس آنلاین همسویی داشت. این عدم تأثیر کافی می‌تواند باعث شود دانشجویان نتوانند توانایی‌های شغلی خود را به‌خوبی توسعه دهند و مهارت‌های عملی لازم را کسب کنند. حضور مداوم دانشجویان در محیط کلاس درس و تعامل مستمر با دانش‌آموزان و همکاران می‌تواند به بهبود توانایی‌های تدریس و مدیریت کلاس کمک کند. بااین‌حال، اجرای طرح "۱+۳" ممکن است این تعامل مستمر را محدود کرده و به کاهش کیفیت آموزشی منجر شود. دانشجویانی که در سال آخر تحصیل خود به تدریس در مدارس مشغول می‌شوند، اغلب تجربه کافی در زمینهٔ تدریس و مدیریت کلاس را ندارند. این بی‌تجربگی می‌تواند چالش‌های زیادی را برای آن‌ها به همراه داشته باشد و باعث کاهش کیفیت تدریس شود. دانشجویانی که هنوز مدرک تحصیلی خود را دریافت نکرده‌اند، ممکن است از نظر دانش‌آموزان و همکاران به‌عنوان معلمان کامل و واجد شرایط شناخته نشوند. این موضوع می‌تواند به کاهش اعتبار و احترام آن‌ها منجر شود و تأثیرات منفی بر فرایند تدریس داشته باشد. دانشجویان ممکن است با مشکلات و چالش‌های خاص محیط کار کلاسی آشنا نباشند. این عدم شناخت می‌تواند باعث شود که نتوانند به‌طور مؤثر با مسائل و مشکلات مواجه شده و راه‌حل‌های مناسبی ارائه دهند. به دلیل فشارهای زمانی و وظایف متعدد، دانشجویان ممکن است نتوانند به‌طور کامل و متمرکز به تدریس بپردازند. این عدم تمرکز می‌تواند به کاهش کیفیت تدریس و عدم توانایی در مدیریت کلاس منجر شود. طراحی سؤالات و امتحانات مناسب نیازمند زمان و تمرکز کافی است. دانشجویانی که هم‌زمان به تدریس و تحصیل مشغول هستند، ممکن است نتوانند زمان و تمرکز

1. Al Bakri
2. Ponamon
3. Franco-Angel

لازم را برای این کار فراهم کنند. این موضوع می‌تواند به کاهش کیفیت ارزیابی‌ها و امتحانات منجر شود. از سویی دیگر، طراحی طرح درس مناسب و جامع نیازمند زمان و تلاش زیادی است. در تبیین این یافته پژوهش می‌توان اظهار داشت، دانشجویانی که باید هم‌زمان به تحصیل و تدریس بپردازند، ممکن است نتوانند زمان کافی برای طراحی طرح درس‌های خود اختصاص دهند. این موضوع می‌تواند به کاهش کیفیت آموزشی منجر شود. پژوهش دوس سانتوس[1] (2024) ضمن تأیید این یافته پژوهش نشان داد دانشجویانی که به‌عنوان معلم در مدارس فعالیت می‌کنند، ممکن است با مشکلات خانوادگی دانش‌آموزان مواجه شوند که می‌تواند تأثیرات منفی بر فرایند یادگیری آن‌ها داشته باشد. این مشکلات خانوادگی می‌تواند چالش‌های بیشتری برای دانشجویان در مدیریت کلاس و تعامل با دانش‌آموزان ایجاد کند.

چالش‌های سازمانی، آخرین چالش مرتبط با طرح ۳+۱ از دیدگاه دانشجویان و استادان بوده است. تحلیل مصاحبه‌های استادان و دانشجویان ورودی ۱۳۹۸ رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان نشان داد آنان در خلال این طرح، با چالش‌های سازمانی فراوانی مواجه بوده‌اند که از مهم‌ترینشان می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: اجرای طرح "۳+۱" ممکن است به آسیب رساندن به حیثیت و اعتبار دانشگاه فرهنگیان منجر شود. دانشگاه فرهنگیان باهدف تربیت‌معلمان کارآمد و حرفه‌ای تأسیس‌شده است. اما این طرح می‌تواند باعث شود که دانشجویان بدون داشتن آمادگی کامل و مدرک تحصیلی وارد محیط تدریس شوند. این موضوع می‌تواند به کاهش کیفیت آموزشی و کاهش اعتماد عمومی به دانشگاه منجر شود. از سوی دیگر، دانشجویانی که به‌عنوان معلم در مدارس مشغول به کار می‌شوند، معمولاً حقوق حق‌التدریس پایینی دریافت می‌کنند. این حقوق ناکافی می‌تواند باعث نارضایتی و کاهش انگیزه دانشجویان شود. این موضوع به‌ویژه برای دانشجویانی که باید هزینه‌های تحصیلی و زندگی خود را تأمین کنند، می‌تواند مشکل‌ساز باشد (زو[2] و همکاران، ۲۰۲۰). درست است که دانشگاه فرهنگیان با اجرای این طرح به‌طور غیرمستقیم به حل بحران کمبود معلم در مدارس می‌پردازد، درحالی‌که این بحران باید توسط نهادهای دیگری مانند وزارت آموزش‌وپرورش حل می‌شد. این ورود دانشگاه به حل بحرانی که بر عهده آن نیست، می‌تواند به کاهش تمرکز دانشگاه بر مأموریت اصلی خود، یعنی آموزش و تربیت‌معلمان، منجر شود. باید گفت در بسیاری از موارد، تمرکز اصلی بر مسائل مالی و کاهش هزینه‌هاست، بدون اینکه به کیفیت آموزشی و نیازهای دانشجویان توجه کافی شود.

سومین و آخرین یافته پژوهش، راهکارهای ارائه‌شده از سوی دانشجویان ورودی ۱۳۹۸ رشته آموزش ابتدایی و استادان را جهت کاهش چالش‌های طرح ۳+۱ بررسی می‌کند. راهکارهای مذکور در قالب سه دسته راهکارهای سازمانی، تحصیلی و فردی دسته‌بندی شدند. همسو و ناهمسو با این

1. Dos Santos
2. Zuo

یافته پژوهش نیز، پژوهشی یافت نشد. بر اساس یافته‌های پژوهش می‌توان این‌گونه تبیین نمود که یکی از مهم‌ترین اقداماتی که باید انجام شود، مدیریت صحیح و برنامه‌ریزی‌شده جذب معلم بر اساس نیازهای واقعی مدارس است. این مدیریت می‌تواند به بهبود وضعیت کمبود معلم و کاهش فشار بر دانشجویان کمک کند. آموزش‌وپرورش باید با بررسی دقیق نیازهای هر منطقه، برنامه‌ریزی مناسبی برای جذب معلمان داشته باشد. همچنین ارزیابی مستمر و دقیق از کیفیت آموزش و تدریس در مدارسی که دانشجومعلمان در آن‌ها فعالیت می‌کنند، ضروری است. این ارزشیابی می‌تواند به شناسایی نقاط قوت و ضعف طرح و ارائه راهکارهای بهبود کمک کند. از سوی مقابل، ارزشیابی مستمر از دانش‌آموزان درباره میزان دستیابی به اهداف آموزشی و تأثیر تدریس دانشجومعلمان بر پیشرفت تحصیلی آن‌ها می‌تواند به بهبود کیفیت آموزش کمک کند. این ارزشیابی باید شامل بازخوردهای دانش‌آموزان و والدین آن‌ها نیز باشد. با وجود این، دانشجویان باید از ابتدا به‌طور کامل از طرح "۱+۳" و مسئولیت‌ها و چالش‌های آن آگاه باشند. این آگاهی می‌تواند به آمادگی بیشتر دانشجویان برای حضور در کلاس درس و مدیریت بهتر مسئولیت‌های توأمان کمک کند. در گام بعد، ارائه مشوق‌های مالی و غیرمالی به دانشجویان می‌تواند به افزایش انگیزه و کاهش فشارهای روانی و مالی آن‌ها کمک کند. این مشوق‌ها می‌توانند؛ شامل افزایش حقوق حق‌التدریس، تسهیلات رفاهی و تحصیلی و امکانات تفریحی باشند. آموزش‌وپرورش و دانشگاه فرهنگیان می‌تواند با تغییر برخی قوانین به روحیه دانشجویان کمک کند؛ مثلاً دانشجویانی که در سال آخر تحصیل خود به تدریس مشغول می‌شوند، نباید این سال را به‌عنوان سال تحصیل محسوب کنند. این موضوع می‌تواند به کاهش استرس و افزایش تمرکز آن‌ها بر تدریس منجر شود. انتظار دیگر دانشجویان و همچنین استادان این بود که دانشگاه فرهنگیان نباید با تحمیل مسئولیت‌های بیشتر به دلیل اجرای طرح "۱+۳" مواجه شود. این دانشگاه باید بتواند به مأموریت اصلی خود که تربیت‌معلمان کارآمد است، ادامه دهد. راهکار دیگر این بود که این طرح اجباری نباشد؛ شرکت در طرح "۱+۳" باید اختیاری باشد و دانشجویان نباید به‌اجبار در آن شرکت کنند. این موضوع می‌تواند به افزایش رضایت و کاهش استرس دانشجویان منجر شود؛ لذا برای اجرای موفق طرح، هماهنگی بین دانشگاه فرهنگیان و وزارت آموزش‌وپرورش ضروری است.

دسته بعدی راهکارها، معطوف به راهکارهای تحصیلی است. این یافته پژوهش مبین آن است که برخی اقدامات مانند تغییر در برنامه درسی دانشجویان مذکور، تغییرات تدریس استادان و فعالیت دانشجویان، می‌تواند به اجرای هرچه بهتر و بازدهی حداکثری آن کمک ویژه‌ای کند. می‌توان این‌گونه بیان داشت که برخی از دروس موجود در برنامه‌های درسی ممکن است برای دانشجویان سال آخر تحصیل در طرح "۱+۳" غیرضروری و وقت‌گیر باشند. حذف این دروس می‌تواند به کاهش بار درسی دانشجویان کمک کند و به آن‌ها اجازه دهد که بیشتر بر روی تدریس و مسئولیت‌های

عملی خود تمرکز کنند. پژوهش سینگ[1] (2021) ضمن تأیید این یافته پژوهش نشان داد، این حذف باید با دقت و با توجه به نیازهای واقعی دانشجویان و اهداف شغلی‌شان انجام شود. سبک‌تر شدن واحدهای درسی می‌تواند به کاهش فشار تحصیلی و کمک به مدیریت بهتر زمان دانشجویان منجر شود. کاهش حجم کار و پیچیدگی مطالب درسی به‌ویژه در سال آخر، می‌تواند به دانشجویان این امکان را بدهد که به‌طور مؤثرتر به وظایف معلمی خود بپردازند و از استرس کمتری برخوردار شوند. استادان نیز اذعان داشتند که باید تعادلی مناسب بین احترام به دانشجویان و سخت‌گیری در تدریس برقرار کنند. احترام به دانشجویان می‌تواند به ایجاد محیط آموزشی مثبت و حمایتی کمک کند، درحالی‌که سخت‌گیری مناسب در ارزیابی و پیگیری پیشرفت تحصیلی می‌تواند به رشد علمی و حرفه‌ای آن‌ها منجر شود. در مقابل دانشجویان نیز ضمن تأیید این نکته بیان داشتند استادان باید به‌طور مداوم محتوای دروس را بازنگری کنند و به‌روزرسانی‌های لازم را انجام دهند. این بازنگری می‌تواند شامل به‌روزرسانی مواد درسی، روش‌های تدریس و استفاده از منابع جدید و معتبر باشد. همچنین ارائه تجربه‌های عملی و کارآموزی به دانشجویان قبل از ورود به مدارس می‌تواند به آن‌ها کمک کند تا با محیط آموزشی و چالش‌های آن آشنا شوند. این تجربه‌های عملی می‌تواند شامل کارگاه‌های آموزشی، پروژه‌های عملی و تعامل با معلمان باتجربه باشد. از دیگر سو باید گفت تأکید بیشتر بر جنبه‌های عملی دروس به‌جای جنبه‌های تئوری می‌تواند به دانشجویان کمک کند تا مهارت‌های عملی و کاربردی بیشتری کسب کنند. این تغییر می‌تواند شامل برگزاری کارگاه‌های عملی، پروژه‌های گروهی و تجربیات میدانی باشد. تغییر در نحوه برگزاری درس‌های کارورزی می‌تواند به بهبود کیفیت آموزش و آمادگی دانشجویان برای تدریس در مدارس کمک کند (زهر و کورته[2]، ۲۰۲۰).

آخرین دسته راهکارها معطوف به اقدامات فردی است. تحلیل تجارب زیسته معلمان و استادان از طرح ۳+۱ نشان می‌دهد یکی از راهکارهای غلبه بر چالش‌های این طرح عوامل فردی و شخصی است. به‌عنوان‌مثال ذهنیت سخت‌کوشی در معلمان برای موفقیت در حرفه تدریس بسیار حیاتی است. در طرح "۳+۱"، دانشجویان به‌عنوان معلمان در مدارس فعالیت می‌کنند و لازم است که روحیه و انگیزه‌ای قوی برای مقابله با چالش‌های تدریس و مدیریت کلاس داشته باشند. شکل‌گیری این ذهنیت می‌تواند شامل آموزش‌های انگیزشی، توسعه مهارت‌های مدیریتی و ایجاد محیط‌هایی برای تقویت پشتکار و تلاش مستمر باشد. برگزاری کارگاه‌های آموزشی و جلسات مشاوره‌ای با حضور معلمان باتجربه و مربیان حرفه‌ای می‌تواند به شکل‌گیری این ذهنیت کمک کند. لری و شرلوک[3] (2020) و میلر[4] و همکاران (2020) ضمن تأیید یافته پژوهش بیان می‌دارند ارائه

1. Singh
2. Zehr & Korte
3. Leary & Sherlock
4. Miller

فرصت‌های عملی برای مواجهه با چالش‌های واقعی تدریس و برخورد با مشکلات می‌تواند به توسعه این ویژگی کمک کند. دومین راهکار فردی، لزوم شکل‌گیری ذهنیت اهمیت حضور در کلاس درس بود. برای دانشجومعلمان، درک و اهمیت حضور مستمر و مؤثر در کلاس درس امری ضروری است. ذهنیت درست نسبت به اهمیت حضور در کلاس می‌تواند به بهبود کیفیت تدریس و ارتباط با دانش‌آموزان کمک کند. این مهم می‌تواند از طریق برنامه‌های آموزشی و جلسات توجیهی در دانشگاه و مدارس به دانشجویان منتقل شود. به باور استادان، می‌توان از تجربیات مثبت معلمان باتجربه برای تشویق دانشجویان به حضور مؤثر و منظم در کلاس استفاده کرد. لزوم شکل‌گیری شخصیت متعهد و سخت‌کوش دانشجو معلمان در طول تحصیل دیگر راهکار فردی بود. شخصیت متعهد و سخت‌کوش برای معلمان آینده به‌ویژه در شرایطی که هم‌زمان باید به تحصیل و تدریس بپردازند، ضروری است. از طریق فعالیت‌های گروهی، پروژه‌های تحقیقاتی و تمرین‌های عملی می‌توان به شکل‌گیری این شخصیت کمک کرد. همچنین، نظارت و راهنمایی مستمر از سوی استادان و مشاوران می‌تواند به تقویت این ویژگی‌ها در دانشجویان کمک کند. لزوم ایجاد آمادگی در شخصیت دانشجویان هم موردنظر استادان دانشجویان ۱۳۹۸ رشته آموزش ابتدایی بود. آمادگی جسمی و روانی دانشجویان برای ورود به محیط‌های آموزشی و مواجهه با مسئولیت‌های تدریس از اهمیت زیادی برخوردار است. این آمادگی شامل توانایی مدیریت زمان، استرس و تطبیق با تغییرات است.

این پژوهش نیز مانند هر پژوهش دیگری، با محدودیت‌هایی همراه بود. یکی از محدودیت‌ها، اکتفای پژوهش به جامعه خراسان جنوبی اشاره کرد؛ لذا پیشنهاد می‌شود جهت تأیید و افزایش باورپذیری یافته‌ها، در جامعه سایر نقاط کشور نیز این پژوهش انجام شود. دیگر محدودیت پژوهش، این است که ازآنجایی‌که پژوهش حاضر برای اولین بار و بر روی نخستین گروه از دانشجویان آموزگاری انجام می‌گیرد، امکان پیگیری اثرگذاری این طرح به زمان زیادی احتیاج داشت که در این پژوهش نشد به آن پرداخته شود؛ بنابراین پیشنهاد پژوهشی دیگر این است که در سال‌های آینده که دانشجویان ورودی ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ نیز در این طرح مشارکت داده شدند، تجربیات آنان با دانشجویان ورودی ۱۳۹۸ مقایسه و ارزیابی شود. یکی دیگر از محدودیت‌های پژوهش این بود که پیشینه پژوهشی متمرکز بر موضوع مدنظر وجود نداشت؛ لذا انجام تحقیقات گسترده باهدف درک بهتر ابعاد این طرح ضروری است. یکی از پیشنهادهای پژوهش عبارت است از تحقیق در مورد تأثیرات روان‌شناختی و اجتماعی اجرای طرح بر روی دانشجویان، ازجمله استرس، فشار روانی و تعاملات اجتماعی می‌تواند به درک بهتر نیازهای پشتیبانی و بهبود محیط آموزشی کمک کند. با توجه به چالش‌های تحصیلی و فردی که درنتیجه تداخل میان تحصیل و تدریس برای دانشجومعلمان ایجاد می‌شود، پیشنهاد می‌شود دوره‌های آموزشی پیش از ورود به مدرسه برای دانشجومعلمان طراحی و اجرا شود تا از هرگونه تعجیل در فرستادن دانشجویان به مدارس و

استرس‌های ناشی از آن جلوگیری شود. این دوره‌ها می‌توانند شامل مهارت‌های مدیریت زمان، تکنیک‌های مقابله با استرس و روش‌های تدریس عملی باشند. پیشنهاد کاربردی دیگر ایجاد یک سیستم ارزشیابی جامع و مستمر که شامل بازخوردهای منظم از استادان، همکاران مدرسه‌ای و دانشجویان باشد. این سیستم باید از داده‌های کمی و کیفی استفاده کند و دانشجومعلمان را در طول دوره «۳+۱» پشتیبانی کند. توجه بیشتر به آموزش عملی از طریق کارگاه‌های تدریس و همکاری مستقیم دانشجومعلمان با معلمان مجرب در مدارس. این کارگاه‌ها می‌توانند با تمرکز بر مهارت‌های تدریس و حل مسائل کلاس درس، به دانشجومعلمان کمک کنند تا توانایی‌های خود را در شرایط واقعی بهبود بخشند. همچنین افزایش حمایت‌های مالی از دانشجومعلمان ازجمله پرداخت حقوق مناسب‌تر برای آن‌ها و ایجاد مشوق‌های مالی و غیرمالی برای دانشجومعلمان می‌تواند دیگر پیشنهاد پژوهش باشد. همچنین، این پیشنهاد می‌تواند شامل پرداخت هزینه‌های اضافی برای ساعات تدریس اضافه، یا ارائه امتیازات آموزشی ویژه برای تکمیل دوره‌های آموزشی باشد.

مشارکت نویسندگان

نویسنده اول و سوم در طراحی ایده مطالعه و نگارش مقاله مستخرج نقش داشتند. نویسنده دوم در طراحی پروتکل مصاحبه، اجرای مصاحبه و نظارت بر اجرای طرح و نویسنده چهارم در تحلیل داده‌های کیفی نقش داشتند.

تشکر و قدردانی

پژوهش حاضر مستخرج از طرح پژوهشی مصوب شورای پژوهش دانشگاه فرهنگیان استان خراسان جنوبی و سازمان مرکزی دانشگاه فرهنگیان بود. بدین‌وسیله از تمامی افرادی که در انجام پژوهش یاریگر نویسندگان بودند به‌ویژه استادان و دانشجویان قدردانی و تشکر می‌شود.

تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان بیان‌نشده است.

منابع

اساسنامه دانشگاه فرهنگیان. (۱۳۹۱). معاونت آموزشی و پژوهشی دانشگاه فرهنگیان.

الماسی، حجت‌اله؛ زارعی زوارکی، اسماعیل؛ نیلی، محمدرضا و دلاور، علی. (۱۳۹۶). ارزشیابی برنامه درسی کارورزی چهار در دانشگاه فرهنگیان بر اساس مدل ارزشیابی هدف‌محور تایلر. تدریس‌پژوهی، ۵(۱)، ۲۴-۱. https://dorl.net/dor/20.1001.1.24765686.1396.5.1.1.5

اناری نژاد، عباس و حاتمی آبادشاپوری، زهرا. (۱۳۹۷). تجربه زیسته من در دانشگاه فرهنگیان برای معلم

شدن. آموزش پژوهی، ۴(۱۶)، ۵۲-۲۹.7.2.16.4.1397.25884182/dor/20.1001.1.dorl.net/https://

پورکریمی، جواد؛ سیفی، علی؛ قائمی، فرشته و نامداری پژمان، مهدی. (۱۴۰۱). طراحی الگوی شایستگی‌های متقاضیان ورود به دانشگاه فرهنگیان در دوره آموزش ابتدایی. مطالعات آموزشی و آموزشگاهی، ۱۱(۱)، ۱۷-۴۶. https://dorl.net/dor/20.1001.1.2423494.1401.11.1.1.3

تسلیمی، مهناز؛ مظفری، زهرا. (۱۴۰۱). تأثیر کارورزی حرفه‌ای در توسعه حرفه‌ای معلمان. دو فصلنامه مطالعات آموزشی نما آجا، ۱۹، ۴۳-۵۰. http://nama.ajaums.ac.ir/article-1-377-fa.html

رمضان‌خانی، صفی الله؛ خورشیدی، عباس و حمیدی‌فر، فاطمه. (۱۴۰۰). ارائهٔ الگوی جذب دانشجومعلم در دانشگاه فرهنگیان (با رویکرد آمیخته). مطالعات آموزشی و آموزشگاهی، ۱۰(۳)، ۲۹۷-۳۱۵. https://dorl.net/dor/20.1001.1.2423494.1400.10.3.12.1

سیدکلان، سیدمحمد و رستمی ینگجه، مهرداد. (۱۳۹۸). تحلیل مفهومی تربیت‌معلم فکور با نقدها و چالش‌های آن در دانشگاه فرهنگیان. مطالعات کارورزی در تربیت‌معلم، ۱(۱)، ۱۱۸-۹۱. https://karvarzi.cfu.ac.ir/article_1074_1c77ec5f6e054a05f3ad4d791779ed73.pdf

صادقی، علی؛ زمانی، علی و ساعی مهربان، رضا. (۱۳۹۹). شناسایی و رتبه‌بندی چالش‌های رشتهٔ آموزش جغرافیا در دانشگاه فرهنگیان (پس از اولین دوره فارغ التحصیلی). مطالعات آموزشی و آموزشگاهی، ۹(۲)، ۲۰۹-۲۲۹. https://pma.cfu.ac.ir/article_1283.html

صفری، اکرم و ضماهنی، مجید. (۱۴۰۱). طراحی الگوی شایسته‌گزینی دانشجویان دانشگاه فرهنگیان. فصلنامه علمی مدیریت سازمان‌های دولتی، ۱۱(۴۱)، ۷۶-۶۱. https://doi.org/10.30473/ipom.2023.66012.4722

علیپور، فرهاد؛ رومیانی، یونس و یاراحمدی، مریم. (۱۴۰۲). طراحی و اعتباریابی الگوی جذب اعضای هیئت علمی در دانشگاه فرهنگیان با تأکید بر اسناد بالادستی: یک مطالعه آمیخته. فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، ۲۹(۴)، ۱۲۳-۱۳۹.7.4.29.irphe.kman/10.61838/https://doi.org

علی پور، محمد؛ پورشافعی، هادی؛ رستمی‌نژاد، محمد علی؛ ضابط، حسن. (۱۴۰۰). مقایسه ادراک استادان و نومعلمان از نقش دانشگاه فرهنگیان در ارتقای بالندگی‌حرفه‌ای دانشجومعلمان. نامه آموزش عالی، ۱۴(۵۵)، ۷-۲۴. https://journal.sanjesh.org/article_248986.html

قریشی خوراسگانی، مریم سادات. (۱۴۰۱). تجربه زیسته دانشجویان از یادگیری سیار در بحران کووید ۱۹؛ بررسی پدیدارشناسی چالش‌ها. فناوری آموزش، ۱۶(۲)، ۳۲۳-۳۳۸. https://doi.org/10.22061/tej.2022.8400.2658

محسنی، حسن؛ سعادتمند، زهره و کشتی‌آرای، نرگس. (۱۴۰۲). تحلیل مفهوم معلمی بر اساس متون اسلامی به منظور جذب هیئت علمی در دانشگاه فرهنگیان. سبک زندگی اسلامی با محوریت سلامت، ۷(۲)، ۲۹۷-۲۸۴. https://www.islamiilife.com/article_184587.html

معتمدی محمدآبادی، مرضیه. (۱۴۰۱). تجربه زیسته دانشجومعلمان از آموزش مجازی درس کارورزی در

همه‌گیری کووید۱۹. پویش در آموزش علوم انسانی، ۸(۲۸)، ۹۱-۱۱۴.
https://humanities.cfu.ac.ir/article_2354.html?lang=fa

یاری دهنوی، مراد و اسدپور، سارا. (۱۴۰۰). چالش‌های پیش‌پای دانشگاه فرهنگیان در تربیت‌معلمان مصلح اجتماع از منظر دانشجو معلمان. تدریس پژوهی، ۹(۴)، ۲۵۳-۲۲۴.
https://trj.uok.ac.ir/article_62242.html

یحیائی، نرگس؛ معتمد، حمیدرضا و قاسمی زاد، علیرضا. (۱۴۰۱). ارائه الگوی تربیت معلم کارآمد تراز جمهوری اسلامی. فصلنامه علمی پژوهشنامه تربیتی دانشگاه آزاد واحد بجنورد، ۱۷(۷۰)، ۱۸۵-۲۱۱.
https://doi.org/10.30495/educ.2022.1916326.2578

References

Al Bakri, S. T. (2024). The Impact of Using Online Training Internship on Special Education Students at King Khalid University During the Coronavirus Pandemic. Journal of Higher Education Theory and Practice, 24(6), 61-76. http://dx.doi.org/10.33423/jhetp.v24i6.7022

Alipoor, F., Romiani, Y., & Yarahmadi, M. (2023). Designing and validating the attraction model of faculty members in Farhangian University with an emphasis on upstream documents: a mixed study. Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education, 29(4), 123-139. (In Persian) https://doi.org/10.61838/kman.irphe.29.4.7

Alipour, M., Pourshafei, H., Rostaminezhad, M. A., & Zabet, H. (2021). Comparison of the professors and new teachers' perception of Farhangian university's role in promoting the professional development of student-teachers. Higher Education Letter, 14(55), 7-24. (In Persian) https://journal.sanjesh.org/article_248986.html?lang=en

Anarinejad, D. A., & Hatami Abadshapoori, Z. (2019). My life experience at Farhangian University for becoming a teacher. Quarterly Journal of Education Studies, 4(16), 29-52. (In Persian) https://dorl.net/dor/20.1001.1.25884182.1397.4.16.2.7

Anjum, S. (2020). Impact of internship programs on professional and personal development of business students: a case study from Pakistan. Future business journal, 6(1), 2-14. https://doi.org/10.1186/s43093-019-0007-3

Asia-Pacific Economic Cooperation. (2009). Preface and highlights of the study teacher preparation and professional development in APEC members: A comparative.

Bigelow, H., & Fenesi, B. (2023). Pre-Service Teachers' Perceptions of and Experiences with Classroom Physical Activity. International Journal of Environmental Research and Public Health, 20(2), 1049-1064. https://doi.org/10.3390/ijerph20021049

Dos Santos, L. M. (2019). Pre-Service Teachers' Professional Development through Four-Step Problem-Solving Model: A Seminar Method. International Journal of Education and Practice, 7(3), 146-157. https://doi.org/10.18488/journal.61.2019.73.146.157

Dos Santos, L. M. (2024). Experiences and sense-making processes of online teaching internship: A master of teaching programme. International Journal of Instruction, 17(1), 23-42. https://doi.org/10.29333/iji.2024.1712a

Franco-Angel, M., Carabali, J., & Velasco, M. I. (2023). The internship performance of undergraduate students: Are hard or soft skills more important?. Industry and Higher Education, 37(3), 384-396. http://dx.doi.org/10.1177/09504222221127213

Ghasemi, S. A. & Kadkhoda, M. (2023). Analyzing the lived experiences of primary school teachers about the causes of students' academic failure in virtual education during the covid-19 pandemic. *A new approach to children's education quarterly*, *5*(1), 59-70. https://doi.org/10.22034/naes.2022.365122.1278

Ghoraishi khorasgani, M. (2022). Students' lived experience of m-learning in the COVID-19 crisis: A phenomenological study of the challenges. Technology of Education Journal (TEJ), 16(2), 323-338. (In Persian) https://doi.org/10.22061/tej.2022.8400.2658

Guba, E. G., & Lincoln, Y. S. (1982). Epistemological and methodological bases of naturalistic inquiry. ECTJ, 30(4), 233-252.

Ismaeel, D. A., & Al Mulhim, E. N. (2022). E-teaching internships and TPACK during the covid-19 Crisis: The case of Saudi pre-service teachers. International Journal of Instruction, 15(4), 147-166. https://doi.org/10.29333/iji.2022.1549a

Keyserlingk, L., Yamaguchi-Pedroza, K., Arum, R., Eccles, J. (2022). Stress of university students before and after campus closure in response to COVID-19. Journal of community psychology, 50(1), 285-301. https://doi.org/10.1002/jcop.22561

Leary, M. P., & Sherlock, L. A. (2020). Service-Learning or Internship: A Mixed-Methods Evaluation of Experiential Learning Pedagogies. Education Research International, 2020(1), 1683270. http://dx.doi.org/10.1155/2020/1683270

Mahdizadeh, I. (2024). Analyzing the different dimensions of the early start teaching plan for students entering the 2019 Farhangian University Primary Education major in (3+1) schools from the perspectives of professors and students (Case study: professors and students on campuses in South Khorasan Province). Farhangian University Research Project.

Michos, K., Cantieni, A., Schmid, R., Müller, L., & Petko, D. (2022). Examining the relationship between internship experiences, teaching enthusiasm, and teacher self-efficacy when using a mobile portfolio app. Teaching and Teacher Education, 109, 103570. https://doi.org/10.1016/j.tate.2021.103570

Miller, H., Miller Jr, B. R., & Spoelstra, J. (2021). A sustainability internship program: strategies for creating student stewards for sustainability. International Journal of Sustainability in Higher Education, 22(5), 1022-1037.

https://ui.adsabs.harvard.edu/link_gateway/2021IJSHE..22.1022M/doi:10.1108/IJSHE-08-2020-0314

Motamedi Mohammadabadi, M. (2022). Experience of Students from Virtual Internship Training in Pandemic of Covid-19. Pouyesh in Humanities Education, 8(28), 91-114. https://humanities.cfu.ac.ir/article_2354.html?lang=en

Mohseni, H., Saadatmand, Z., & Keshtiaray, N. (2023). Analysis of the Concept of Teacher based on Islamic Texts in Order to Attract Academic Staff in Farhangian University. *Islamic lifestyle with a focus on health*, *7*(2), 284-297. (In Persian) https://www.islamiilife.com/article_184587.html?lang=en

Ponamon, J. F., Welong, K. D., Naharia, O., & Sumual, S. D. (2023). Internship Model'Freedom Learns Independent Campus' for Nursing Students in the Digital Era of Industry 4.0. International Journal of Information Technology and Education, 2(3), 93-107. https://doi.org/10.62711/ijite.v2i3.129

Pourkarimi, J., seyfi, A., ghaemi, F., & namdari pejman, M. (2022). Designing a Competency Model for Applicants of Primary Education Program at Farhangian University. Educational and Scholastic studies, 11(1), 17-46. (In Persian) https://dorl.net/dor/20.1001.1.2423494.1401.11.1.1.3

Ramezankhani, S., Khorshidi, A., & Hamidifar, F. (2021). Presenting Teacher Student Recruitment Model at Farhangian University (Mixed Method). Educational and Scholastic Studies, 10(3), 297-315. (In Persian) https://dorl.net/dor/20.1001.1.2423494.1400.10.3.12.1

Sadeghi, A., Zamani, A., & saie mehraban, R. (2020). Identifying and Ranking the Challenges of Geography Education at Farhangian University (After First Course Graduation). *Educational and Scholastic studies*, *9*(2), 209-229. (In Persian) https://pma.cfu.ac.ir/article_1283.html

Seyyed Kalan, S., & Rostami Yangjeh, M. (2019). Conceptual analysis of reflective teacher education with its criticisms and challenges at Farhangian University. Internship Studies in Teacher Education, 1(1), 118-91. https://karvarzi.cfu.ac.ir/article_1074_1c77ec5f6e054a05f3ad4d791779ed73.pdf

Singh, J. (2021). Applying lean methodology to curriculum revision and internship placement process–a case study. Journal of Research in Innovative Teaching & Learning, 14(2), 288-305. https://doi.org/10.1108/JRIT-05-2019-0055

Taslimi, M., & Mozaffari, Z. (2012). The effect of professional internship on teachers' professional development. Nema Aja Bi-Quarterly Journal of Educational Studies, 19, 43-50. http://nama.ajaums.ac.ir/article-1-377-fa.html

Yari Dehnavi, M., & Asadpour, S. (2021). Challenges faced by Farhangian University in education of social reformer teachers from student teachers' perspective. Research in Teaching, 9(4), 253-224. (In Persian) https://trj.uok.ac.ir/article_62242.html

Zehr, S. M., & Korte, R. (2020). Student internship experiences: learning about the workplace. Education+ Training, 62(3), 311-324. https://doi.org/10.1108/ET-11-2018-0236

Zuo, Y., Weng, Q., & Xie, X. (2020). Are all internships equally beneficial? Toward a contingency model of internship efficacy. Journal of Career Development, 47(6), 627-641. http://dx.doi.org/10.1177/0894845319883415